

## AANWAS VAN DE VOGELBEVOLKING.



De heer Sidney Long, een van de ijverigste leden van de zoo gunstig bekende Norfolk Natural History Society kwam mij vertellen, dat hij op Texel den nachtegaal had gehoord en gezien in de eerste week van Juni. De vogel huisde in een van de lage boschjes aan den grooten weg van Oudeschild naar Den Burg, nog westelijk van den Hoogen Berg en dicht bij de eendenkooi, waar vroegen die aalscholvers nestelden. Ik ben toen met Long den heelen morgen door onze Bloemendaalsche duinen gaan kuieren, deels om hem wiewaalsnesten te wijzen, waar die Engelschen altijd bijzonder op verlekkerd zijn, deels om er op te letten, of hij wel altijd precies den nachtegaal zou herkennen. Nu, daar mankeerde niets aan, en toen we nog daarenboven uitvoerig de mogelijkheid van verwarring met rietzanger of spotvogel hadden bediscussieerd, durfde ik mij met grond verheugen over deze onverwachte en welkome verrijking van de reeds zoo rijke Texelsche vogelwereld.

Zoover ik weet, was tot nu toe de nachtegaal in Noord-Holland niet noordelijker gehoord dan in die aardige boschjes in den polder De Zijpe, waarvan er een den smakelijken naam voert van »Annanas«. Wij zien dus dat de zangervorst een belangrijke stap noordwaarts is gevorderd, al is nog niet geconstateerd, dat de vogel op Texel heeft gebroed, waar ik trouwens ook nog lang niet zeker van ben.

Intusschen hebben we hier weer een aardige bevestiging van een oude theorie, dat de vogelsoorten over 't algemeen bezig zijn om hun broedgebied uit te breiden naar het Noorden en naar het Westen, of nog duidelijker, dat de vogels nog altijd bezig zijn, de broedterreinen die ze gedurende den ijstijd hebben moeten verlaten, opnieuw in bezit te nemen. Ook in Engeland wordt dat opdringen van den nachtegaal naar het Noorden waargenomen. In Nederland hebben wij in de laatste halve eeuw kunnen zien hoe kuifleeuwerik, zwart roodstaartje en roodborst-tapuit hun gebied hebben uitgebreid. De groote gele kwikstaart vordert in Limburg ook al meer en meer en vandaag of morgen zullen we hooren, dat ook de Europeesche kanarie in ons land is gaan broeden.

Dit jaar schijnt voor sommige vogelsoorten zeer voorspoedig te zijn. In onze duinstreek konden wij een belangrijken vooruitgang bespeuren in het aantal zwartkop-grasmussen. 't Is hier nog al makkelijk, een overzicht van de vogelbevolking te krijgen, wij tellen ze per buitenplaats en per duinvallei. Welnu, een paar plaatsen, waar vroeger slechts één zwartkopjespaar huisde, telden er nu drie of vier en ook waren er drie op een buiten, waar ze vroeger in 't geheel niet nestelden.

Ook wiewaals, die echte zuidelijke zomervogels, zijn er thans meer dan gewoonlijk, ik kon mijn Engelschman in zes verschillende duinvalleien zes paren aanwijzen. Sommige nestelden vrij hoog in zware eiken, maar een had er zijn nest gemaakt in een slank berkje en niet hooger dan een meter of vier. Zes wiewaalsparen op een oppervlakte van twee-honderd hektaren, dat is nog al een vrij sterke bevolking. Ook nachtegalen, roodstaartjes, roodborsten en vinken waren zeer talrijk en onder de meezen heeft dit jaar het pimpeltje zich vooral zeer vlijtig gedragen.

Daar staat tegenover, dat het aantal der koekoeken en der nachtzwaluwen veel geringer is dan in andere jaren. Nu is de koekoek niet zoo heel gemakkelijk in al zijn gangen na te gaan en misschien zijn er van die sluipers nog meer geweest dan ik wist, maar van die nachtzwaluwen ben ik zeker. In een zestal duinvalleien, die in 't vorig jaar met elkander veertien broedende paren herbergden, vond ik er ditmaal slechts vijf.

De oorzaken van al deze veranderingen zijn velerlei, sommige van enkel plaatselijke beteekenis, andere betreffen het geheele broedgebied of hangen samen met klimaatwijzigingen, die zich over eeuwen uitstrekken. Ik zou heel graag willen weten, of ook in andere deelen van ons land belangrijke veranderingen in de vogelbevolking geconstateerd zijn en aan welke oorzaken men meent ze te moeten toeschrijven. Van harte hoop ik, vooral goed nieuws te vernemen.

JAC. P. THIJSSSE.